

θάπεδον 'Αλῆν καὶ ἐκκενῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του τὸ προσκεφάλαιον τῶν κατ' αὐτοῦ μηνύσεων καὶ ἀναφορῶν, Κιαφίρ-πεζεθέγκ, νὰ μὴ σὲ ἴδουν ποτὲ τὰ μάτια μου! Βαλῆς ἔγινες, ἀνθρώπος ὅμως δὲν ἔγινες!

"Αργος)

ΔΗΜ. Κ. ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΗΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗ

• • •
 Κι' ἀκαρτερῶ τὸ μήνυμα, τὴ φλογερὴ γραφή σου...
 Κι' ὅτας ξαπλώσω ἀκοίμητος στῆς ρύχτας τὴ θαυμάδα
 νὰν τὴ φιλήσω ἀμέτρητα, νὰν τὴ σφιχταγκαλιάσω
 κι' ἀπὲ μὲ τὸ σιγόθαμπο, τ' ἀγιοκεριοῦ τὸ φῶτο,
 νὰν τὰ δουφήξω τρέμοντας τὰ μυρωμένα λόγια...
 *

Πάνω στὰ βράχια, στὶς πλαγιές, στὶς όρεματιές, στὶς δοῦγες
 πολεμιστής ἀκούραστος, ἄϋπνος στρατοκόπος,
 στοῦ κόπου τὸ ἰδροκόπημα, στοῦ μαρτηλιοῦ σου βρίσκω
 τὸ ἀπαλὸ τὸ σφούγγυσμα, ὃ τῆς δροσιᾶς τὰ μῆρα.

*

Σὰν γίγαντες ὑψώνονται οἱ ἀποσταμένοι πόθοι
 ἀπὸ τὶς πλάγες τῶν βοννῶν κι' ἀφ' τὶς ψηλὲς ὁραῖοῦλες!
 . . . Κι' ἀκαρτερῶ τὸ μήνυμα καὶ διάταν ἀπαντέχω
 νὰ γύρω στόμιοφόσπιτο μέσ' στῆς καλῆς μου τάνθια
 τὰ μεστωμένα, τὰ ξανθά, τὰ μοσχομυρισμένα,
 τὰ πιῶ χυμὸν ὀλόξανθον ἀπὸ δροσᾶτο ἀχεῖλι
 κι' δργώρωντας τὸ πλούσιο κι' ἀργατικὸ χωράφι
 ναῦρον καρπὸ τ' ἀννεάμηγα, ἀνθό, νὰ ξεφουντώσῃ
 νὰν τὸν χαρῆ ὁ κορυαχτὸς νὰν τὸν χαρῆ τ' ἀσκέρι,
 γιατ' ὁ γοριὸς ἀπόστασε ντουφέκι νὰ βαράη.

*

Όντας χιυπᾶς τὸν ἀργαλεὶὸ καὶ τὸ παιδὶ βυζαίνεις
 καὶ κλαῖς μὲ τὸ τραγοῦδι σου καὶ τραγούδᾶς μὲ δάκρυα
 καὶ τρῶς τ' ἀκριβοκέρδιτο τὸ στάρι τῆς δρφάνιας,
 μένα τραγούδια μοῦροχονται, μοῦροχονται μοιρολόγια
 βαρδῶντας τὸ ντουφέκι μου· μὰ σμύγω στὴ λαχτάρα
 τὸ δάκρυ μὲ τὰ πίκρια καὶ τὸν καῦμὸ μ' ἐλπίδα
 ἀκαρτερῶντας τὸν καιρὸ ποὺ θὰ σὲ ξεκουράσω.

ΠΟΛΥΔ. ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ